

VI. P-1023/2009-33.

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Bjelovaru
Bjelovar, Šetalište dr. Ulepića 42

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU, po sucu Mati Ivančiću, kao sucu pojedincu, na prijedlog višeg sudskog savjetnika Siniše Rajnovića, u pravnoj stvari tužitelja VIBAU d.o.o. Rakitje, Radnička 9, kojeg zastupa punomoćnik Davor Eterović, odvjetnik u odvjetničkom društvu Eterović i Šarac, iz Zagreba, protiv tuženika ZORANA JOSIPOVIĆA, Čazma, Suhaja 24, kojeg zastupa punomoćnica Milica Konjević, odvjetnica u Čazmi, radi naknade štete, nakon javne glavne rasprave zaključene 22. ožujka 2011. godine u nazočnosti punomoćnika stranaka, dana 5. travnja 2011. godine

presudio je

I. Nalaže se tuženiku ZORANU JOSIPOVIĆU iz Čazme, Suhaja 24, da tužitelju VIBAU d.o.o., Rakitje, Radnička 9, u roku od 8 dana isplati iznos od 108.734,59 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje od 28. veljače 2006. godine do 31. prosinca 2007. godine teku po stopi od 15% godišnje, a od 1. siječnja 2008. godine pa do isplate po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena.

II. Nalaže se tuženiku ZORANU JOSIPOVIĆU iz Čazme, Suhaja 24, da tužitelju VIBAU d.o.o., Rakitje, Radnička 9, u roku od 8 dana nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 17.326,50 kn.

Obrazloženje

Tužitelj je protiv tuženika podnio tužbu radi naknade štete u iznosu od 108.734,59 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od 28. veljače 2006. godine do isplate.

U tužbi navodi da je tuženik dana 28. lipnja 2005. godine kao direktor društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o., Moslavačka 26, Čazma, kupio od tužitelja mikser marke Mercedes Benz 2628 za kupoprodajnu cijenu od 162.504,00 kn. Za predmetni mikser je izdan račun br. 05100178 na navedeni iznos te je predmet kupoprodaje isporučen trgovačkom društvu JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Kao sredstvo osiguranja plaćanja kupoprodajne cijene, puštena je zadužnica koja se i danas nalazi na računu društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Kako kupoprodajna cijena nije bila isplaćena u cijelosti prilikom izdavanja računa, stranke su dana 28. veljače 2006. godine sklopile Sporazum kojim su utvrdile u čl. 1. istog da je za predmetni mikser

tvrtka JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o., još dužna tužitelju iznos od 108.734,59 kn te je u čl. 2. Sporazuma utvrđeno da će se dug platiti u šest jednakih mjesečnih rata, s tim da prva rata dospijeva mjesec dana od popisa Sporazuma. Sporazum je u ime JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. potpisao tuženik, te je sporazum 28. veljače 2006. godine ovjeren kod javnog bilježnika Ljerk Torbašinovića iz Čazme, pod posl. br. OV-763/2006. Međutim, nakon sklopljenog sporazuma tuženik odnosno trgovačko društvo JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. i dalje nisu ispunjavale preuzete obveze, te nisu isplatile ni jednu ugovorenu ratu iz Sporazuma. Također, trgovačko društvo odnosno tuženik su prodali predmeti mikser, ali ne preko računa poslovne banke budući da se na istom nalazila zadužnica tužitelja, a sve kako bi izbjegli plaćanje navedenog duga. Na taj način nije došlo do isplate navedenog duga, unatoč brojnim obećanjima tuženika, a sredstva dobivena prodajom predmetnog vozila su netragom nestala. Slijedom navedenog tužitelj predlaže da sud prihvati tužbeni zahtjev.

U odgovoru na tužbu tuženik osporava osnovanost tužbenog zahtjeva. Stavlja prigovor promašene pasivne legitimacije. Tužitelj od tuženika potražuje isplatu ostatka kupoprodajne cijene. Iz samog historijata tužbe i priloženih pismenih dokaza vidljivo je da je stranka kupoprodajnog ugovora čiji je predmet bio mikser marke Mercedes Benz 2628 bio trgovačko društvu Josipović građenje d.o.o. Stoga isplatu ostatka kupoprodajne cijene tužitelj kao prodavatelj može tražiti sam od druge ugovorne stranke. Tužitelj ne obrazlaže činjenično valjano osnovu tužbenog zahtjeva prema tuženiku kao odgovornoj osobi u trgovačkom društvu, već se samo poziva na određene odredbe Zakona o trgovačkim društvima. Tužitelj u točki III. tužbe iznosi neistine u pogledu raspolaganja predmetnim mikserom trgovačkog društva odnosno tuženika. Nije točno da bi trgovačko društvo odnosno tuženik prodali mikser i da plaćanje nije bilo preko računa kako bi se izbjeglo namirenje tužitelja putem zadužnice. Naime, predmetni mikser zaplijenjen je od strane Porezne uprave radi namirenja obveza poreznog dužnika Josipović građenje d.o.o., u kojem postupku je na javnoj dražbi prodan kupcu Strojogradnja d.o.o., Bjelovar za iznos od 45.000,00 kn. Nadalje osporava da bi tuženih kao direktor trgovačkog društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma u vrijeme sklapanja spornog ugovora znao da neće moći platiti kupoprodajnu cijenu. Po predmetnom kupoprodajnom ugovoru čija je kupoprodajna cijena iznosila 162.504,00 kn, kupac je prodavatelju (tužitelju) isplatio iznos od 52.500,00 kn ili trećinu cijene, pa se stoga ne može uzeti da je tuženik cijelo vrijeme bio savjestan da do isplate neće doći. Kada je trgovačko društvo JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma došlo u poteškoće 2006. godine, tuženik je od tužitelja zatražio raskid ugovora na način da mu JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma preda predmet kupoprodaje – kamion mikser i da tužitelj zadrži trećinu cijene koju je tuženik već za njega platio, na što tužitelj nije pristao. Dakle, tuženik je postupio savjesno i na vrijeme je upozorio tužitelja da je njegovo društvo u teškoćama, te mu predložio način rješavanja problema, kojeg da je tužitelj prihvatio, ne bi pretrpio nikakvu štetu. Kako nema nikakve pravne osnova da tužitelj potražuje isplatu kupoprodajne cijene ili pak tu cijenu kao naknadu štete od tuženika, predlaže da sud odbije tuženi zahtjev.

U očitovanju na odgovor na tužbu, tužitelj osporava osnovanost svih navoda tuženika sadržanih u odgovoru na tužbu, te ostaje kod tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva. Osvrćući se na prigovor promašene pasivne legitimacije tuženika, ističe da se iz pismenih dokaza priloženih sudu, a posebno iz samog kupoprodajnog ugovora kao druga ugovorna strana pojavljuje trgovačko društvo JOSIPOVIĆ GRAĐENJE

d.o.o., što tužitelj ne osporava. Međutim tuženik zaboravlja da je direktor navedenog trgovačkog društva sam tuženik, dakle samim time odgovorna osoba unutar navedene pravne osobe koja odgovara solidarno s društvom za naknadu štete koju počinu vjerovnicima društva, sukladno čl. 430. Zakona o trgovačkim društvima i čl. 252. st. 1. i 5. istoga Zakona. Upravo iz tog razloga nema govora o promašenoj pasivnoj legitimaciji, budući da je tužitelj tužio istoga kao direktora i jedinog člana uprave trgovačkog društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. koji je povrijedio pozornost urednog i savjesnog gospodarstvenika prilikom vođenja poslova društva, te koji je u svojstvu direktora potpisao kupoprodajni ugovor s tužiteljem. Naime, tuženik je kao direktor trgovačkog društva sklopio spomenuti ugovor i zadužio svoje trgovačko društvo mada je znao da neće moći plaćati kupoprodajnu cijenu, te je kao osiguranje potpisao zadužnicu koja je neplaćanjem od strane JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. aktivirana te koja je dovela do blokade računa društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma i do nemogućnosti urednog poslovanja. Prema prvotnoj ponudi tužitelja od 27. lipnja 2005. godine tuženik je trebao u roku od četiri mjeseca od preuzimanja vozila, odnosno u četiri obroka, isplatiti cjelokupnu kupoprodajnu cijenu. Naknadno je dana 28. veljače 2006. godine potpisan sporazum između tužitelja i tuženika kao direktora JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. kojim je produžen raj rok za otplatu na još šest rata međutim ni tada nije došlo do isplate. Dakle tuženik je sklopio navedeni kupoprodajni ugovor mada je znao da neće biti u mogućnosti isplatiti dugovani iznos te je naknadno raznim sporazumima i obećanjima još produživao rok u kojem je trebalo doći do isplate, mada je cijelo vrijeme bio svjestan da do isplate neće doći i takvim nesavjesnim poslovanjem oštetio tužitelja za utuženi iznos. Tužitelj se nadalje osvrće na navede tuženika da je predmetni mikser zaplijenjen od strane Porezne uprave radi namirenja obveza poreznog dužnika JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma. Naime, upravo iz navoda da je nad trgovačkim društvom čiji je tuženik direktor, provedena ovrha od strane Ministarstva financija proizlazi da je tuženik u cijelosti poslovao kao nesavjesni gospodarstvenik, budući da kao direktor trgovačkog društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma uopće nije plaćao doprinose ni ostale poreze koje je bio dužan plaćati državi. Upravo iz te činjenice proizlazi osnovanost predmetnog tužbenog zahtjeva, odnosno tvrdnja da tuženik kao direktor navedenog trgovačkog društva nije izvršavao svoje obveze po načelu urednog i savjesnog gospodarstvenika, te takvim ponašanjem direktno oštetio tužitelja kao vjerovnika. U prilog tvrdnji da je tuženik kao direktor trgovačkog društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma u cijelosti poslovao kao nesavjesni gospodarstvenik ide i činjenica da je dana 22. srpnja 2007. godine tuženik kao direktor trgovačkog društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma uložio dvije nekretnine tog društva u trgovačko društvo ČAZGRA d.d., - u naravi betonara u Moslavačkoj ulici površine 1 ral i 1470 hvati, zk.ul.br. 2115, kčbr. 800/1a, k.o. Čazma, jedna zgrada i dvor u Moslavačkoj ulici površine 370 hvati, zk.ul.br. 2115, kčbr. 800/06, k.o. Čazma, te ovlastio društvo stjecatelja da se upiše kao vlasnik predmetnih nekretnina u zemljišnim knjigama. Vrijednost navedenih nekretnina, prema Ugovoru o ulaganju procijenjena je na 1.485,000,00 kn. Dakle, tuženik je svjesno osiromašio trgovačko društvo JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma budući da je praktički razdjelio imovinu društva čiji je direktor. Tužitelj napominje da je tuženik jedini član uprave trgovačkog društva ČAZGRA d.d. kao društva stjecatelja prema navedenom ugovoru. Kao dokaz, prilaže se Ugovor o ulaganju zemljišta i betonare u trgovačko društvo ČAZGRA d.d.

Radi razjašnjenja spornih odlučnih činjenica izvršen je uvid u sadržaj računa (list 3), Sporazuma od 28. veljače 2006. godine (4-5), Zapisnika o primopredaji (6), računa Ministarstva financija –Porezne uprave, Područnog ureda Bjelovar (10), ponude 250508 (20 i 32), bjanko zadužnice (21-22 i 33-34), Ugovora o ulaganju zemljišta i betonare u trgovačko društvo (30-31) i spisa Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Bjelovar Klasa: UP/I-415-02/2006-001/53 (38-119).

Izveden je dokaz saslušanjem zastupnice po zakonu tužitelja Stele Perši (list 133-134) i tuženika Zorana Josipovića (list 134-135) u svojstvu stranaka.

Izvedeni dokazi ocijenjeni su sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08 i 123/08 – u daljem tekstu ZPP).

Ocjenom izvedenih dokaza sud utvrđuje da je tužbeni zahtjev osnovan.

Uvidom u sadržaj isprava koje se nalaze u spisu, te na temelju iskaza zastupnika po zakonu tužitelja Stele Perši i tuženika Zorana Josipovima sud utvrđuje da je tuženik dana 28. lipnja 2005. godine kao direktor društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o., Moslavačka 26, Čazma, kupio od tužitelja mikser marke Mercedes Benz 2628 za kupoprodajnu cijenu od 162.504,00 kn. Za predmetni mikser je izdan račun br. 05100178 na navedeni iznos, te je predmet kupoprodaje isporučen trgovačkom društvu JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Kao sredstvo osiguranja plaćanja kupoprodajne cijene, puštena je zadužnica koja se i danas nalazi na računu društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Kako kupoprodajna cijena nije bila isplaćena u cijelosti prilikom izdavanja računa, stranke su dana 28. veljače 2006. godine sklopile Sporazum kojim su utvrdile u čl. 1. istog da je za predmetni mikser tvrtka JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o., još dužna tužitelju iznos od 108.734,59 kn, te je u čl. 2. Sporazuma utvrđeno da će se dug platiti u šest jednakih mjesečnih rata, s tim da prva rata dospijeva mjesec dana od popisa Sporazuma. Sporazum je u ime društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. potpisao tuženik te je sporazum 28. veljače 2006. godine ovjeren kod javnog bilježnika Ljerka Torbašinovića iz Čazme, pod poslovni broj OV-763/2006. Međutim, nakon sklopljenog Sporazuma trgovačko društvo JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma niti dalje nije ispunjavalo preuzete obveze, te nije isplaćena niti jedna ugovorena ratu iz Sporazuma.

Sporno je, postoji li tuženikova odgovornost prema tužitelju za naknadu štete temeljem odredbe čl. 252. i čl. 430. Zakona o trgovačkim društvima.

Prema odredbi čl. 252. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93, 34/99, 52/00 i 118/03 – dalje u tekstu: ZTD), članovi uprave moraju voditi poslove društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika i čuvati poslovnu tajnu društva.

Članovi uprave koji povrijede svoje obveze odgovaraju za štetu društvu kao solidarni dužnici. U slučaju spora članovi uprave moraju dokazati da su primijenili pozornost urednog i savjesnog gospodarstvenika (čl. 252. st. 2. ZTD).

Zahtjev za naknadu štete mogu postaviti i vjerovnici društva ako ne mogu svoje tražbine podmiriti od društva. To vrijedi u slučajevima osim onih iz st. 3. čl. 252. ZTD samo onda ako član uprave grubo povrijedi dužnost da primijeni pozornost urednog i savjesnog gospodarstvenika... (čl. 252. st. 5. ZTD).

Unatoč temeljnom načelu odgovornosti društva za njegove obveze, odredba čl. 252. st. 2. ZTD štiti vjerovnike na način da i vjerovnici mogu postaviti zahtjev za naknadu štete od članova uprave ako svoje tražbine nisu uspjeli podmiriti od društva. Takav zahtjev moguće je postaviti prema članu uprave koji poslove društva ne vodi s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika. U slučaju spora, članovi uprave moraju dokazati da su u vođenju poslova i zastupanju primijenili pozornost urednog i savjesnog gospodarstvenika. Član uprave odgovara i za običnu nepažnju, te odgovara po kriteriju pretpostavljene krivnje. Članovi uprave dužni su vjerovnicima naknaditi štetu ako vođenju poslova nisu posvetili pozornost urednog i savjesnog gospodarstvenika, tj. odgovaraju i za običnu nepozornost. Ovo pravilo vrijedi za zahtjeve vjerovnika kad se oni odnose na povrede iz čl. 252. st. 3. ZTD, dok za ostale slučajeve mora postojati gruba povreda dužnosti, što znači da se član uprave nije ponašao ni kao čovjek prosječne sposobnosti, tj. tek u tom slučaju vjerovnik ima pravo postaviti zahtjev prema članu uprave.

Slijedom toga, neosnovan je tuženikov prigovor promašene pasivne legitimacije, je tuženik kao član uprave trgovačkog društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma odgovara vjerovnicima za štetu u slučajevima kada vjerovnici ne mogu svoje tražbine ostvariti od društva, uz pretpostavke propisane ZTD-om.

Želeći ostvariti svoj zahtjev za naknadu štete protiv tuženika kao člana uprave trgovačkog društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma, tužitelj tvrdi da je trgovačko društvo JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma čiji je tuženik član uprave, prodao predmetni kamion-mikser trećoj osobi, ali ne preko računa društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma, da bi se na taj način izbjegla naplata tužiteljeve tražbine čija je zadužnica bila na naplati.

Takva je tužiteljeva tvrdnja neosnovana. Naime, uvidom u spis Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Bjelovar Klasa: UP/I-415-02/2006-001/53, sud utvrđuje da je sporni kamion-mikser prodan u ovršnom postupku kojega je Porezna uprava vodila protiv društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma s osnove porezne obveze. Kamion-mikser nije dakle prodan po trgovačkom društvu JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma čiji je tuženik član uprave.

U prilog tvrdnji da tuženik kao direktor trgovačkog društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma nije vodio poslove društva s pozornošću urednog u savjesnog gospodarstvenika tužitelj ističe činjenicu da je dana 22. srpnja 2007. godine tuženik kao direktor trgovačkog društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma uložio dvije nekretnine tog društva u trgovačko društvo ČAZGRA d.d., - u naravi betonara u Moslavačkoj ulici površine 1 ral i 1470 hvati, zk.ul.br. 2115, kčbr. 800/1a, k.o. Čazma, jedna zgrada i dvor u Moslavačkoj ulici površine 370 hvati, zk.ul.br. 2115, kčbr 800/06, k.o. Čazma, te ovlastio društvo stjecatelja da se upiše kao vlasnik predmetnih nekretnina u zemljišnim knjigama. Vrijednost navedenih nekretnina, prema Ugovoru o ulaganju procijenjena je na 1.485,000,00 kn. Dakle, tuženik je svjesno osiromašio trgovačko društvo JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o.

Čazma budući da je praktički razdijelio imovinu društva čiji je direktor. Tužitelj još napominje da je tuženik jedini član uprave trgovačkog društva ČAZGRA d.d. kao društva stjecatelja prema navedenom ugovoru. Kao dokaz, prilaže se Ugovor o ulaganju zemljišta i betonare u trgovačko društvo ČAZGRA d.d.

Saslušan u svojstvu stranke, tuženik Zoran Josipović ne spori navedenu tvrdnju. Ističe da je na tim nekretninama postoji založno pravo RAIFFEISEN banke za iznos od 60.000,00 EUR i založno pravo Porezne uprave za iznos oko 200.000,00 kn.

Prema odredbi čl. 252. st. 3. t. 5. ZDT, članovi uprave naročito su odgovorni za štetu ako suprotno ZDT razdijele imovinu društva.

Uvidom u sadržaj Ugovora o ulaganju zemljišta i betonare u trgovačko društvo od 22. srpnja 2009. godine utvrđeno je da je tim Ugovorom trgovačko društvo JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma kao ulagač uložio u trgovačko društvo ČAZGRA d.d. Čazma nekretnine koje u naravi čine betonaru u Moslavačkoj ulici površine 1 ral i 1470 hvati, iz zk.ul.br. 2115, čkbr. 800/1a, k.o. Čazma i jednu zgradu i dvor u Moslavačkoj ulici površine 370 hvati u zk.ul.br. 2115, čkbr. 800/6, k.o. Čazma. Tuženik Zoran Josipović potpisao je taj ugovor i kao osoba ovlaštena za zastupanje JOSIPOVIĆ GRAĐENJA d.o.o. Čazma i ČAZGRE d.d. Čazma, što je vidljivo iz navedenog Ugovora, a vrijednost nekretnina utvrđena je na iznos od 1.485.000,00 kn.

U trenutku sklapanja Ugovora o ulaganju zemljišta i betonare u trgovačko društvo od 22. srpnja 2009. godine tuženik je znao da JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma duguje tužitelju iznos od 108.734,59 kn s osnove kupnje kamionamiksra marke Mercedes Benz 2628, koji dug datira od 28. lipnja 2005. godine, odnosno od sklapanja Sporazuma od 28. veljače 2006. godine. Tuženik kao osoba ovlaštena za zastupanje trgovačkog društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma, znao je u trenutku sklapanja Ugovora o ulaganju zemljišta i betonare u trgovačko društvo od 22. srpnja 2009. godine da će prijenosom nekretnina u drugo trgovačko društvo oštetiti svoje vjerovnike. Takav postupak tuženika ne može se smatrati vođenjem poslova društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, jer je njime nanesena šteta prema vjerovnicima koji su u trenutku sklapanja Ugovora o ulaganju zemljišta i betonare u trgovačko društvo imali prema JOSIPOVIĆ GRAĐENJU d.o.o. Čazma dospjelu novčanu tražbinu. Nasuprot tome, tuženik ničim nije pokušao dokazivati da je poslove društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma vodio s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, premda je teret dokazivanja bio na njemu.

Na temelju izvedenih dokaza tijekom postupka sud nedvojbeno utvrđuje da tuženik nije vodio poslove društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika. Razdjeljivanjem vrijednih nekretnina navedenog društva tuženik kao član uprave onemogućio je tužitelja da od društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma naplati preostali iznos cijene od 108.734,59 kn za prodani kamion-mikser. Tužitelj stoga osnovano zahtijeva od tuženika kao člana uprave društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma naknadu štete u tom iznosu, sukladno odredbi čl. 252. st. 5. ZTD.

Slijedom navedenog, prihvaćen je tužbeni zahtjev za isplatom iznosa od 108.734,59 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje su dosuđene od dana 28. veljače 2006. godine kao dana sklapanja Sporazuma kojega tuženik kao član uprave društva JOSIPOVIĆ GRAĐENJE d.o.o. Čazma nije ispunio i kojim je utvrđena tužiteljeva tražbina prema JOSIPOVIĆ GRAĐENJU d.o.o. Čazma. Zakonske zatezne kamate su od 28. veljače 2006. godine do 31. prosinca 2007. godine dosuđene sukladno čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate („Narodne novine“ broj 153/04), a od 1. siječnja 2008. godine do isplate sukladno odredbi čl. 29. st. 1. ZOO, te je odlučeno kao u točki I. izreke presude.

Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je temeljem odredbi čl. 154. st. 1. i 155. ZPP, jer je tužitelj u cijelosti uspio u parnici. Visina parničnih troškova tužitelja odmjereni su prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 148/09 - dalje: OT), Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 26/03, pročišćeni tekst), vrijednosti predmeta spora u iznosu od 108.734,59 kn i troškovniku tužitelja koji se nalazi na listu 137 spisa.

Parnični trošak tužitelja sastoji se troška sastava tužbe u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 7. t. 1. OT), sastava podneska od 25. siječnja 2010. godine kojim odgovara na navode odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn (tbr. 8. t. 1. OT), troška sastava podneska od 18. ožujka 2010. godine u iznosu od 500,00 kn (tbr. 8. t. 3. OT), zastupanja na ročištu po punomoćniku od 22. ožujka 2010. godine u iznosu od 2.500,00 kn (tbr. 9. t. 1. OT), zastupanja na ročištima od 8. prosinca 2009. godine, 30. ožujka 2010. godine i 29. lipnja 2010. godine, za svako ročište iznos od 1.250,00 kn (Tbr. 9. t. 2. OT), troška PDV-a u iznosu od 2.702,50 kn (Tbr. 42 OT), troška sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 1.437,00 kn i sudske pristojbe na presudu u iznosu od 1.437,00 kn, što ukupno iznosi 17.326,50 kn i odlučeno je kao u točki II. Izreke presude.

U Bjelovaru 5. travnja 2011. godine

SUDAC
MATE IVANČIĆ v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik
Suzana Sabljčić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi u 3 istovjetna primjerka putem ovog suda, u roku od 8 dana od dana dostave pismenog otpravka presude.

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Bjelovaru

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-1023/2009-18

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj:

Datum pravomoćnosti: 07.07.2015.

Datum ovršnosti: 16.12.2015.

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti: